

26. Царѣтъ се натѣжи, но заради клет-
вата и сътрапезнициѣтъ си не щѣ да ѣ откаже.

27. И веднага, като испрати орѣженосецѣтъ,
царѣтъ заповѣда да донесатѣ главата му.

28. Той отиде, отсѣче му главата въ тъмни-
цата и я донесе на блюдо, та я даде на дѣ-
войката, а дѣвойката я даде на майка си.

29. Ученицитѣ му, като чуха, дойдоха и
дигнаха тѣлото му, та го погребяха.

30. И събраха се апостолитѣ при Исуса,
та Му разказаха всичко, и какво сѣ извър-
шили, и на що сѣ поучавали.

31. Той имѣ каза: хайдете сами въ пу-
стинно мѣсто и си починете малко. Защото
мнозина дохождаха и отхождаха, тѣй че нѣ-
маше кога и да ядатѣ.

32. И отидоха съ корабѣтъ въ пусто мѣсто
сами.

33. Народѣтъ видѣ, какѣтъ тѣ заминаваха,
и познаха Го мнозина; и пѣшкомѣ се стекоха
тамѣ отѣ всички градове, испрѣвариха ги, и
се събраха при Него.

34. Исусѣтъ, като излѣзе и видѣ множество
народѣтъ, смили се надѣтъ тѣхѣтъ, защото бѣха като
овци, които нѣматѣ пастирь; и захвана да ги
поучава много.

35. И понеже врѣмето бѣ много напрѣд-
нало, ученицитѣ Му, като Го приближаватѣ,
казватѣ: тука мѣстото е пусто, и вече е кѣсно;

36. распусни ги, за да отидатѣ въ окол-
нитѣ села и паланки да си купятѣ хлѣбѣтъ, по-
неже нѣма какво да ядатѣ.

37. Той имѣ отговори и рече: дайте имѣ
вие да ядатѣ. А тѣ Му казватѣ: нимѣ да идемѣ

(30) Лук. 9. 10. (32) Мат. 14, 13. Лук. 9, 10. (34) Мат. 9, 36.